

og det gælder, synes jeg, i disse Tider at skabe saadanne Forhold, at Befolkningen med Tryghed kan se paa Folkeskolen. Københavns Kommuneskoler koste nu Københavns Kommune omtrent $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret. Det vil med andre Ord sige, at hver Indbygger her i København maa bidrage gennemsnitlig 12 Kr. om Aaret alene til sit Skolevæsen, og man maa derfor ønske i højst mulig Grad at skabe et virkeligt Tillidsforhold mellem Skolen og Befolkningen. Og en af de Veje, ad hvilke det kan naas, er, at Befolkningen faar mere Indflydelse paa Valget af Skolens Ledelse, end den har i Øjeblikket.

Den højtærede Minister kom under sit Foredrag ind paa at tale om korporlig Revselse i København og oplyste, at der her i Københavns Kommuneskoler foretages korporlig Revselse af Eleverne gennemsnitlig 8 Gange pr. Klasse om Aaret. Naar vi nu regne, at den højeste Straf udøves ved hver korporlig Revselse, og den højeste Straf er 5 Spanskrørsslag, saa vil det sige, at der i hver Klasse i København uddeles gennemsnitlig 40 Spanskrørsslag om Aaret, og da vi have 1,600 Klasser her i Københavns Skoler, bliver det tilsammen 64,000 Spanskrørsslag om Aaret. Men saa have vi altsaa regnet, at Straffen altid uddeles med Maksimum, hvad man slet ikke har Lov til at regne med. Jeg er vis paa, at det i Virkeligheden kun drejer sig om det halve af dette Tal, men jeg nævnedes altsaa dette Tal, 64,000 Spanskrørsslag, i de københavnske Skoler Aaret rundt, som Modsætning til et andet Tal, der er nævnet under Forhandlingerne her, nemlig $1\frac{1}{2}$ Million. Man vil se, at dette Tal, $1\frac{1}{2}$ Million, er ikke mindre end 1,436,000 for højt anslaaet. Jeg tror, at det er ganske godt, at disse Tal slaas fast, thi skal det have Lov at staa uimodsagt, at der prygles i en saa enorm Udstrækning i Københavns Kommuneskoler, som de $1\frac{1}{2}$ Millioner Slag kunde antyde, er det meget naturligt, om den københavnske Befolkning kommer til at se paa Kommuneskolen som en forhadet Institution, kommer til at nære Frygt for disse Skoler og Angst for at sende deres Børn derhen. Derfor tror jeg, det er godt, at den højtærede Minister har fremdraget dette Forhold og disse Tal ved denne Forhandling, saa at vi kunne se, hvad der virkelig er Tale om.

De øvrige Bemærkninger, den højtærede Minister fremsatte om korporlig Revselse, kan jeg fuldt ud tiltræde. At

anvende korporlig Revselse for at banke Kundskaber ind i Børn anser jeg for i højeste Grad forkasteligt. Ligeledes mener jeg, at den Lærer, som maa gribe til Spanskrøret for at holde Orden i sin Klasse, burde aldrig være Lærer. Men der kan være Forhold, hvor det er nødvendigt, forekommer det mig, at der anvendes korporlig Revselse overfor Børn. Hvad jeg her tænker paa, er, at Skolen har en Pligt til at værne de svage, de godmodige Børn, dem, som ikke kunne væрге sig selv overfor Drillerier og Mishandling fra Kammeraternes Side. Vi vide, at Børn ofte af Naturen ere Tyranner, det er ikke saa ganske sjældent, at det ene Barn kan have Lyst til at falde over det andet, og Befolkningen maa, synes jeg, kunne føle sig tryk i Henseende til, at naar de sende et Barn i Skole, mishandles det hverken fra Skolens eller fra Kammeraternes Side. Jeg har ofte i min Skoletid set, hvorledes kaade, ondsindede Børn kunne overfalde deres Kammerater i Skolen, og her, siger jeg, er det Skolens Pligt at træde op for at værne Børnene, at de ikke skulle lide Overlast fra andre Børns Side.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen). Jeg hayde, da jeg første Gang havde Ordet, bebrejdet baade det ærede Medlem og den tidligere Finansminister Brun Mangel paa Forudseenhed med Hensyn til vor finansielle Stilling. Jeg har ved Citater godtgjort dette og skal ikke gentage det. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds vilde bestride det og mente, at han dog ikke saa saa forkert paa det, som jeg vilde fremstille det, men det ærede Medlem indrømmede dog i sin Tale, at han har begaaet en Fejlregning. Der er et Punkt, hvor han har set fejl, og det er ikke nogen ganske lille Fejl, det ærede Medlem derved faar ind i sit Regnskab, den er nemlig paa 9 Mill. Kr., men hvis det ærede Medlem vil gennemtænke denne Sag paa ny, tror jeg, han vil komme til at give mig fuldkommen Ret.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) førte et meget varmt Forsvar for Militærvæsenet her i Landet. Det ærede Medlem sagde bl. a. i sin Tale: Man kan ikke med Rette sige, at Militærudgifterne ere uproduktive. Det er første Gang, jeg har hørt den Paastand blive fremsat. Jeg har altid ment, at det mest uproduktive, vi have i dette Land, ere vore Militærudgifter. Jeg kan ikke se, at de